

Ára 5000 korona. — Jugoszláviában 8 dinár. — Amerikában 10 cent.

Budapest, június 15

(24.) 2942. szám

Ötvenhetedik évfolyam, 1924

BORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTIK: MOLNÁR JENŐ és BÉR DEZSÓ

Előfizetési ár Magyarországon:
Negyedévre. . 55000 korona

Telefon: Szerkesztőség és kiadó-
hivatal 138-05

Megjelenik minden vasárnap

Szerkesztőség
és
kiadóhivatal
Teréz-körút 5

A kitett vigéc

— Mondja meg a főnökének, én nem vagyok egy büszke vezér, minf például Tomory. Velem lehet alkudni . . .

Mi kell a magyarnak?

Kit izgat most a vámjavaslat
S a büntetőnovella már?
Ki bánja, hogy váltig szavazhat,
Türelmesen, mint egy — tanár?
Kit érdekel újdonsült jegybank,
Avagy bankjegy-infláció?
Jobb- és balpárton kél csak egy hang:
Lesz-e nyári vakáció?

Kit érdekel még a szanálás
És Jeremiás, a Smith?
B-lista, létszámredukálás?
Nincs ebben, kérem, semmi vicc.
Unalmas immár a szakértés,
Vitában nincsen ráció;
Egy az életbevágó kérdés:
Lesz-e nyári vakáció?

A székesfővárosi törvény
Szörnyen fölösleges dolog;
Elynellé Wolffot az örvény,
Azzal keveset gondolok.
Csinálnak-e polgári frontot?
Mit bánja azt a náció?
Főfejeknek csak egy ád gondot:
Lesz-e nyári vakáció?

Ha nyári hőben fő a fő-fő,
Minden kérdést közöny fogad
S a gőzzel párologva fővő
Kobak biz' kongó hangot ad.
A cselre füрге ész ma lomha,
Vonzza a rég várt stáció:
Eredj, honfi-gond, nyugalomba
S jövel, nyári vakáció!

(Jász)

Ujságírók figyelmébe

a sajtó-novella életbelépése után

„Ülő életmód esetén használjon Hunyadi János-keserűvizet.”

(Egy közismert hirdetésből.)

Kutya, kutya tarka

— Tudósítás a kutya-olympiásról —

Pünkösdkor zailott le a kutvák nagy napja, a kutyaakadémia, amelyet az érdekeltek kutvaolympiásznak neveznek. Ezen a napon száz és száz kutva tartott a Tattersall felé, ki kocsin, ki autón, ki pedig kutvagolva. Ez utóbbiak rosszul választották meg a gazdájukat. Munkatársunk egy hettyke agárhoz csatlakozott, amely, — illetve aki — mint a rajta lévő cédula igazolta, Bethlen István grótot tisztelte gazdájául. Ő autón iött ki a kutvaolympiára. A versenyben az volt a feladata, hogy egy ravasz farkaskutvát kiugrasson a bokorból. (A farkaskutva Wolff Károly tulajdona és lipicai ménék által vont kétfogatún érkezett a versenyre.) A farkaskutva küzdelmét három apróbb kutva nézte, akik hangosan csaholtak. (Tulajdonosok: Csilléri András, Budav D. és Petrovác Gy. Közlekedési eszköz: villamosszabadjezv.)

Gyönyörű harc fejlődött ki. Az agár vicsozgatta a fogát, de a farkaskutva nem mozdult. Az agár nagyon tévován támadott, hol jobbra, hol balra ugrált, míg végre belátta, hogy csak halfelől lehet a farkaskutvát kiugratni. Egy na-

gyot vonított és hirtelen elvette a farkaskutva elől a kancot. Erre aztán a farkaskutva kiugrott.

Nagyon szép volt a magasugratási verseny. Számos nevezés történt. Innen is, onnan is biztatták a kutvákat:

— Halló, Jóska! Ugori!

Ez a telefonközpont kutvája volt, egy süket foxi, aki nagyon magasat ugrott. A legfőbb lécezt már csak ketten vitték át, ő és a MÁV kutvája, aki egyre följebb és följebb ugrott. Gazdáik már alig győzték emelni. Végül is a MÁV-kutya győzött.

Megjelent a versenyen Kiss Gyula szolgálatonkívüli viszonyban lévő szövetségi kapitány „Tutánkámen” nevű kutvája is, lelógó fülekkel, igen indiszponált állapotban. Elmondta, hogy bár ő kutvába se veszi a párisi olimpiászt, egyelőre nem óhajt résztvenni semmiféle küzdelemben és itt is csak mint néző vesz részt.

Az apportírozási versenyben kitűnt Nagvatádi Szabó István „Bársonvszék” nevű fehér komondora, amely az elvetett súlykot kitévően visszahozta a gazdájának. Peidl Gyulának „Hőfőherke” nevű vörös kutváit, aki az eldobott jogrendet akarta visszahozni, a színe miatt diszkvalifikálták. A belügyminisz-

Néhány mutatvány a Bethlen-cég elismerő-leveleiből

I.

Ezennel szívesen állapítjuk meg, hogy az Önök által szállított liberális árúk teljesen megfeleltek igényeinknek, miért a jövőben is Önöket keressük föl megrendeléseinkkel. HEINRICH, UGRON s. k.

II.

Készséggel jelentjük ki, hogy az Önök által szállított kurzus-árúk teljes megelégedésünkre szolgáltak és ezért bizalommal ajánljuk mindazoknak, akiknek ilyenre van szükségük. ERNSZT, BOGYA s. k.

Tutánkámen és Mózes

vagy: szenzációs párbeszéd az egyiptomi csapásokról

Tutánkámen és Mózes szelleme találkozott.

— Azt hiszem, — mondja Mózes — mi ketten ki is békülhetnénk.

— Szó sincs róla! — tiltakozik a fáradó. Kettőnk közt még 7:0 csapás-differencia van.

— Ugyan!...

— Pardon, eredetileg 10:0 volt. Ebből az én egyiptomi népem Párisban hármat visszaszózott a magyar-zsidókra.

— Rendben van, maradna még 7 csapás, de tudnád kéne, hogy már ez is ki van egyenlítve. Szegény népem Bethlenciában hét csapást szenvedett végig, úgymint: hadikölcsön, numerus clausus, tőzsde, Wolff, kényszerkölcsön I., kényszerkölcsön II., szandlás.

— Igazad van, legyen köztünk szent a béke, — felel engesztelékeny hangon Tutánkámen. — Hogy meg is pecsételjük, adj kölcsön ezer takaréksékel...

ter rendelete szerint ugyanis a vörös szín feltűnő viselete szigorúan tilos, ez a kutya pedig egészen feltűnően, kívül viselte a vörös színt. Zsirkav kutváival nem volt semmi baj, mert erősen bepuderezte jelent meg a zsüri előtt.

Igen nagy érdeklődés kísérte a kottoréversenyt, amelyet Friedrich István „Kemál” (anyja Lánchid, apja Jogforrás) nevű mopsziá nvert meg. Ez a kutya kikotorta Gömbös Gyula tascókója számára a forró gesztenvét. Váronyi Vilmos „Rudi” nevű buliát és Fábian Béla „Piroska” nevű vérebét nem engedték a starthoz, mert faitisztagukat nem tudták igazolni. Ezzel szemben Pekár Gyula „Danton” nevű buldogja beigazolta, hogy ősei már a 12. században Csehországban laktak és a falusi bakternél voltak alkalmazásban.

Az ölebek versenyén Fedák Sári selyempincsié megverte Biller Irén kiskutyáit, aki pedig a kassai olimpiászon az első díjat nverte.

A nagy versenyt táncmulatság zárta le, amelyen a jelenévők a „Tűv, de kutya lókedvem van...” nóta dallamára reggelig vigadtak. Csak egy Bodri nevű kis foxi ült szomorúan egy sarokban. Kiderült, hogy ő egy humorista kutya. STELLA

A király és a hóhér

(Petőfi után — igen szabadon)

Úl Karl von Wolff, nagykevélyen.
Székesfehérvári széken
S az általa kreált dallák
Körülveszik, talpát nyalják.

De a főszék inogni kezd.
Jó patkányok megérik ezt.
Abrándulás, józanodás
Gyapapodik szemlátomást.

Bethlen kegye vesztén nyomban
Sompolyognak alattomban.
Sompolyognak el az urak:
Wolff úr mellett csak egy marad.

Egy marad, halotti torra.
Bájt szimatol horgas orra.
Szeme lángol, nem közömbös.
Rangja: vezér, neve: Gömbös.

Szóla Wolff, már nem kevélyen:
— Hát te mért maradtál vélem?
Elhagy Jaczkó, el Ilovszky.
Kocsimból hát mért nem fogsz ki?

S felele a másik: — Kár oly
Búba borulni, Wolff Károly!
Mi, mindenből kirekedten.
Egymáshoz pásszolunk ketten.

Miképp kutvaszór a hóból.
Kimaradtunk minden ióból:
Nincs számunkra koc a tálba:
Egymásra vagyunk utálva.

S fővárosunk ingó székén
Búsongnak a mult emlékén.
Epedezve eltűnt ióér'
A néhai király s hóhér. (JAZIG)

Emlék

egy messzetűnt májusból

Mint egy szép álom, száll felém ez emlék.
Mely messzetűnt májusból kiragzog.
Utunkat már az estárnyak beszegették.
Más nem világlott, csak a csillagok.

A táj pihent, csend járt csupán felette.
A társaság is mélyen hallgatott.
Mellettem ült ő. Szívem őt evedte.
Hogy szomjú számra hintsen harmatot.

Csendben, homályban elalélt fül és szem.
A kocsi már bóbiskolt az ülésen.
A kocsis lassan, álmodozva ringott.

Keze fehérlett a sötét sarokban.
Titokban, halkán magaméba vontam
S tartottam, mint egy gvönge

rozmarinogot.

SZAMOLÁNYI GYULA

A clownok

— Jól nézünk ki!... A légtornászunk lezuhant s hogy a publikum ne ijedjen meg, nekünk kell a szünetet átkomédiázni.

A kóser vendéglő és a kurzus-korcsma

Az egyik pesti kóser vendéglőben egy úr fölháborodva mutatja az abroszt a pincérnek:

— Nézze csak... Csupa ételfolt... Hozzon egy tisztát!

A pincér kicseréli az abroszt. A vendég elégedetten mondja:

— No látia, barátom, így kell ennek lenni. Most már rendben van. Holnap is idejövök.

Másnap megint csak piszkos abroszt talál. Feleltre vonja a pincért, aki nem szívesen, de mégis tisztát hoz. Harmadnap megismétlődik az eset, de most már morogni kezd a pincér és nem hailandó abroszt cserélni.

— No, mi lesz? — sürgeti a vendég.

— Nagyon sajnálom, de nem tehetek eleget uraságod kívánságának, mert ez az üzleti érdekebe ütközik. Már tegnap

is mondiák a törzsvendégek, hogy kezd nem kóser lenni ez a vendéglő.

Bethlen István gróf a kurzus-korcsmaiban tisztább abroszt terített föl a liberális asztaltársaságnak. Heinrichék nagyon meg voltak elégedve, de Wolffék kezdenek kimaradozni. Nekik a régi piszkos abrosz kell. Nekik már nem elég tréfi ez a kurzus-korcsma.

SZERKESZTŐSÉG:
RÁDIÓFA-UCCA 42 SZ.

FELELŐSZERKESZTŐ: RÁDIÓGÉNESZ

Közgazdasági hírek díja hullámhossz,
illetve bész szerint

RÁDIÓ

TÁVDUMA-UJSÁG

LEADÓHIVATAL:
TÖZSDE, SZABADSÁG-TÉR

FELELŐS LEADÓ: VIRÁG MARCSA

A tözsdei zárlatot külön antenna köz-
vetíti a Markó-uccában

Tele van a város

akácfavirággal és a legújabban csodáról: a rádióról szóló hírekkel. Az akácfa levelei zölddek, a rádióról szóló hírek még zölddebbek. Annvíban mindenesetre stilszerűek, hogy legnagyobb részét — légből kapottak. Itt adunk egy kis gyűjteményt a rádióhírekből. Helyszűke miatt persze csak rádióhéiban:

Magyar föltaláló világraszóló talál-mánya. Klein Mór budapesti lakosnak b. felesége állandóan rágta a fülét, hogy vegyen neki egy rádió-készüléket, mert már a Zöldbergernének is van egy — ezüstből, arany cirádákkal díszítve. Klein megmagyarázta nejének, hogy egy rádiókészülék drága, míg újra hossz nem lesz, addig szó se lehet az ügyről. Kleinét azonban ez a válasz nem elégítette ki, egyre sür-

getőbben követelte a rádióvételt. A férj eleinte még felelgetett neki, később azonban megúnta és feleségét szótlanul, teljes passzivitásban hallgatta. Ezzel a ténykedésével Klein Mór — a rádióaktivitás régimert tüneményével szemben — föltalálója lett a rádió-passzivitásnak.

Kártyaparti rádió útján. A kártyások bizonyára örömmel fogadják a hírt, hogy a rádió lehetővé teszi a kártyázást egymástól akár tízezer kilométerre levő emberek között is. Eddig például nagyon kellemetlen volt, ha egy állandóan egymással játszó hármas alsósparti egyik tagja elutazott; az otthonmaradt partnerek valósággal búskomorságba estek. A rádió megszünteti ezt a lehetetlen állapotot: az elutazott partnerek rádió útján érintkezhetnek egymással, a fölvevőállo-

más útján fölvehetik tökre, makkra stb., a leadó-állomás útján pedig tízezer kilométerről is egész kényelmesen leadhatják a pénzüket.

A rádió mint perdöntő tanu. Érdekes eset híret kapjuk Linkóciából. Nevezett állam fővárosában, Linkócon történt, hogy Link Ábrahám kereskedő kölcsönadott Halifax Mátyás kereskedőnek tízezer arany-maravédit. Irást nem kért róla, csak úgy-pofára adta régi barátságuk alapján; Halifax kijelentette, hogy egy hét múlva visszaadja az összeget. Mikor azonban a hét letelt és Link a pénzt kérte, Halifax a szemébe röhögött és azt mondta, hogy soha életében nem kapott tőle egy vasat se. Mivel Link Ábrahámnak sem írása, sem tanuja nem volt, a bíróság elutasította keresetével. Link egészen kétségbe volt esve és már le-

TÁRCA

A broadcasting

vagy:

Jaj, az a drótnélküli!

— Kratz Samuné levelei barátnőjéhez
Krach Malvinhoz —

I.

Italia. Palazzo Protzi. 1924 június 1
Malvine, ma chery!

An fene szó! Endlich egyedül. Nem is képzeld, meine Liebe, milyen terhes ez az utazás az én megviselt idegeimnek. Hogy az embernek mindent meg kell nézni, ami fashionabl, mert ez a schick, és hogy az embernek mindenféle népséggel kell összejönni, még ha véletlenül is.

Képzeld csak, tegnap a Simponon, a Wagon de Speizben, a tabledochnál összekerültem egy cuki amerikai lordal. Mindjárt fölismerete bennem a tízes magyar arisztokratánót. Föl is viágosítottam, hogy nem tévedett, mert hiszen mint fötanácsosné, méltán számíthatok a főnemességhez. A végén érdeklődtem, hogy ő ki legyen s képzeld csak!... Bakter, egy közönséges bakter. Bakteriológiát meg tanulni Nápolyhá. Csak tudnám, hogy nappali bakter-e vagy éjjeli?

II.

Pisa, június 3

Hiába! Amerikában még a bakterek is úriemberek! Teddy igazán elegáns fiú. Ma bemutatva nekem a pisai ferde tornvot. Ma még csak az alján voltunk, de holnap vagy holnapután fölmevünk a tetejére. Mon Dió, előre dobog a szí-
vem.

III.

Pisa, június 4

Hogy ez a Teddy!... De hogy ez a Teddy!... És az a torony. Malvinkám! Holnap ismét fölmevünk a tetejére. Jaj, ha a méltóságos fötanácsos férjem rájönne erre a toronyra. Hiába, mégis igaz: többet ér egy ifjú bakter, mint egy vén salabakter.

U. i.: Rájöttem, hogy Teddy nem vasúti bakter, ámbár a közlekedési ügyekhez igen jól ért.

IV.

Pisa, június 6

A fene egve meg azt a brótkasztnit!... Ugy látszik, ezt is a férfiek találták ki az asszonyok bosszantására.

Emlékszel, úgy-e, hogy elutazásom előtt eldicsekedtem neked az új butónommal, amit a férjemtől kaptam az útra. Nohát erről akarok most neked valamit írni. Képzeld csak... Fönn vagyunk a pisai ferde torony tetején a bakterommal. No, gondoltam magamban, most csak élni fog a helyzettel és nem él vissza a védtelenségemmel. Így is lett. A jobb fülembé sügár édesen: „most légy az envém, édesem“, mire a bal fülemben, még mielőtt elrebegettem volna a választ, megmordult a férjem utálatos krárogó hangja: „de akkor le is töröm a derekadat“. Nahát, majdnem leszédültem a ferde torony tetejéről. Másnap rohantam az ideg-orvoshoz. Megmondtam neki, miről van szó. Alaposan megvizsgált, freudosan megalizált, völgyvesisen meghipnotizált, kikopogtatta belőlem az összes titkaimat és a végén megkérdezte tőlem, hogy szeretem-e a férjemet. Azt feleltem neki: „de hát lehet-e egy olyan állatot, mi több: utálatot szeretni?“ Alig, hogy az utolsó szót kiejtettem, ismét a Samu hangját hallom:

„megállj bestia! ezt itthon megkerülöd!“ Eláultam s a doktor kariaiba szédültem. Mikor magamhoz tértem, a doktor úra tetőtől talpig megvizsgált s én elmondtam neki, hogy ismét a Samu hangját hallucináltam.

A doktor a mutatóját az aika elé tette és csöndre intett. Engedelmeskedtem neki, hallgattam, bár seited. — ma chery — hogy nehezemre esett. Ekkor kiszedte a fülbevalóimat a fülemből, letette őket a földre és rájuk taposva, összezúzta őket lábával. Ámulva bámultam, de ő mosolygott.

— Asszonom, én önt meggyógyítottam. Az ön ravasz férje önnek olyan pár fülbevalót vett, amelyben dróttalan telefon* volt elhelyezve. Az egyik fülön a fölvevő, a másikon a leadó állomás. Az volt az ön baja, hogy nála meg ugyanazon hullámhosszra beállított kontragépek vannak. No, de most már ön nincs megfigyelés alatt. Kárpótolhatja magát.

Mindjárt kárpótoltam volna is magam, ha nem jutott volna eszembe, hogy Samu utazás előtt teljesen új ruhákkal látott el. Mit tudhatom én, hátha a harisnyakötőmben is elrejtett egy ilyen leadó állomást, egy ilyen brótkasztnit. De ezért lakolni fogsz, Samu!

V.

Lidó, június 12

Malvinette, piccola cara mia!

Vettem egy vadonatú fürdőtrikót, azzal feküdtem ki a strandra. Itt van a bakterem is. Most nyugodt vagyok, hogy nincs velem a dróttalan bakter, mely minden szavamat elárulja annak a salabakternek, a Samunak.

Dróttalanul ölel Renéd
NIMRÓD

* Broadcasting.

mondott a jelentékeny összegről, mikor véletlenül kezébe került a londoni „Times” egy száma, ahol legnagyobb csodálkozására és örömére a következőket olvasta:

„Linkóciával is megvan már a rádióösszeköttetésünk

Az elmúlt héten helyezték üzembe az első rádió-állomást Linkócia fővárosában, Linkócon. Lapunk tudósítója jelen volt, midőn a londoni állomás az első linkóciai hangokat leadta. A tisztán kivehető hangokból csakhamar megállapíthatóvá vált, hogy két kereskedőnek egymással kötött kölcsönügyletét hallgatjuk végig:

— Tehát, — hallottuk a készülékből — kedves Halifax barátom, ezennel átadok neked tízezer maravédit. (Ezután tisztán hallottuk a leszámolt aranyak csengését is.)

— Nagyon köszönöm, kedves barátom, Link Ábrahám; — hallottuk most a másik hangot — egy hét mulva becsületszavamra megadom.

Link Ábrahám az újsághír alapján ismét bepörölte Halifaxot, ezúttal természetesen megnyerte a pört és visszakarta már elveszettnek hitt pénzét.

Egy rossz vicc. Mindenki ismeri azt a békebeli viccet, hogy valaki elküldi magát a Dob-uccán: „Schwarcz úr!” — mire minden második ember vissza-

fordul és megakad a forgalom. Ezt a viccet követte el most valaki — rádióra valorizálva. Egy amerikai rádió-állomás mellett elküldte magát: „Herr Schwarcz!” A kiáltás világszerte óriási riadalmat keltett: a világ minden Schwarcz-a megfordult a kiáltásra, minek következtében igen sok városban megakadt az uccai forgalom. Budapesten, Bécsben, Berlinben, Prágában, Munkácson olyan nagymérvű volt az embertorlódás, hogy többen meg is sebesültek.

Rádió-láz

A szakácsné. — Nagysága kérem, mit vegyek a metélt tésztára?

A nagysága. — Vegyen rá diót!

A rádió-klubban

— Nem tudom, mit dolgoznak olyan sokáig azon a rádió-törvényen.

— Még azt sem tudod? Külföldi ió példákban rosszul összedrótózzák.

Kávéházban

— Ugyan, ne fecsegen annyit össze-vissza a rádióról. Mit ért maga ahhoz?

— De kérem, én egész nap olvasom a rádió-híreket és...

— Hallgasson, maga Kávéházi Kon-rádió!

A rádió csodája

— Mondd, kérlek, a római orvosegvetem rádió-fölvevő állomásának hol van a leadó állomása?

— A budapesti orvosegvetemen.

— Ez érdekes. És legalább biztos?

— No hallod!... A római orvosegvetemen fölveszik a zsidókat, a budapesti orvosegvetemen pedig leadnak nekik néhány poínt.

Móricka megfejtette

— Papa, kérlek, én most már tisztában vagyok ve'e, hogy mikor fődzték föl a rádiót.

— Na, ez igazán nagy kunct, Mórickám. Hát mikor, ha nem most?

— Dehogy, papa, Mózes korában. Mert Mózes hallotta az Ur hangját, de Őt magát nem látta.

A jövőből

— Tanító néni, kérem, ma reggel egy kis testvérem született.

— Hogyan, Micike? Hiszen a papád két éve Amerikában van!

— Igen ám, de mindig rádiózik.

Drótnélküli telefonunk már van

Róthnélküli bankunk mikor lesz?

Kedves Borsszem Jankó!

Olvasom, hogy elemi csapást díjtalanul lehet jelenteni a telefonon. Ezekután igazán nem tudom, hogy miért kell fizetni a tőzsdei napi jelentés leadásáért? Tisztelettel egy szakértő.

Az erős akarat

— Parancsolj!

— Köszönöm, nem kérek, nem dohányzom. Tudod, igen sokat dohányoztam és megártott. Rosszul lettem és szívdobogást kaptam, szédültem. Az orvos azt mondta, semmi, egy kis nikotínmérgezés és azóta nem...

— És hogy csináltad?

— Hát egy kis erős akarrattal. Nagy dolog ám az. Eszembe jutott, hogy az én öreg tanítóm egyszer azt mondta: Fiam, Berger Samu;

ha erős akaratod van, még váci püspök is lehetsz...

— Jó, én elhiszem, csak ne gesztikulálj mellbe!

— Mi az, kérlek, az erős akarat mellett? Egy kis akarrattal észre se veszem. No de most adj egy cigarettát.

— Mi az, hát csak eddig tartott?

— Ugyan kérlek, azt te nem érted; nekem olyan erős akaratom van, hogy bármennyire is nem akarok dohányozni, egy kis akarrattal még ezt is legyőzöm.

Politikai számtan

(Tanár: BETHLEN ISTVÁN)

Gömbös + Friedrich = Wolff
 Wolff + Ernszt = Vass
 Vass + Huszár = Nagyatádi
 Nagyatádi + Klebelsberg = Korányi
 Korányi + Sokorói = Mándy Samu
 Mándy + Hoyos = Heinrich
 Heinrich + Rassay = Ugron
 Ugron + Pakots = Szilágyi
 Szilágyi + Sándor Pál = Vázsonyi
 Vázsonyi + Rupert = Peidl

= Bethlen

Vagyis: ez az a magasabb politiko-aritmetikai művelet, amelyben minden tényező maradék nélkül bentfoglaltatik. S miután senkisé maradt ki, az eredménnyel mindenki meg lehet elégedve.

Korányi, Kállay, Bud

— Most már tudom, miért jegyzik pont három nullával a magyar koronát Zürichben.

— No miért, te kávéházi Smith?

— Mert pont három pénzügyminiszterünk van.

Borsszem Tanító a színházban

Szerzők tanácsadója

Hova nyútsuk be darabjainkat?

Időszerűnek tartjuk fölvetni ezt a kérdést, hogy némi tájékoztatással szolgáljunk azoknak a fiatal magyar szerzőknek, akik, mielőtt darabjukat bemutatnák, előbb megöszönnek. Az ifjú kezdők fehér szakállára esküszünk, hogy szigorúan a tárgynál maradjunk és semmiféle színházi politikát nem keverünk a dologba. Csupán annyit kívánunk megjegyezni, hogy rovatunkat az a kommuniké teszi aktuálissá, amely dobszóval hirdeti az ifjú magyar színházi szerzők műveinek fokozottabb lelkesedéssel való fölkarolását.

Miután az igazgatók irodáinak aitanján hiába kopogtattunk, be kellett érniünk a kulisszák világának kissé kártekonnyabb notabilitásaival. Elsőnek a:

SZÍNHÁZI EGERET

kerestük föl, aki éppen egy ifjú szerző öt fővonásos drámáján végzett beható tanulmányt. Kérdésünkre így válaszolt:

— Magam részéről sohasem fogom megvonnai támogatásomat a fiatal kezdőtől. Nem ismerek fáradságot, ha arról van szó, hogy kézírataikon keresztül rágiám magam. Egy nyolcfővonásos tragédia nekem meg se kottyán és munkám olyan alapos, hogy úgygyóván a színészek szájába rágom a szerepet... A könnyebb fajsúlyú vígjátékokban előszeretettel méltányolom a disznóságokat...

A

SZÍNHÁZI MOLY

szárnyaló szavakban adott kifejezést elragadtatásának:

— Megírhatják, hogy én mindenkor kész vagyok pártfogásomba venni azokat a függővöket, amiket a szerzők fölvonásaik végére illesztenek. Egvéb-ként is, a hozzám benyújtott darabok függővöit én szoktam ellenőrizni. Az ellenőrzés a villamoskalauzoknál ismert kilvukasztás által történik. azzal

Baj van a rántott csirkével

— *Jelenet a Renaissance-étteremben* —

Szerző. — Tudom mi kell a közönségnek. Ettől nem rontja el a gyomrát...

Bárdos. — Aláírom. Csakugyan egy rántott csirkétől nem ronthatja el

a különbséggel, hogy itt az átszállás három évtizeden keresztül is érvényes. sőt jogosít a földalattira is, ha netalán időközben a szerzőt megütné a guta... Igyekezünk a

SZÍNHÁZI PENÉSZ

magas színe elé kerülni, ami bár körülményesen, de mégis sikerült. A penész kis rosszulletről panaszkodott, nagyon belefékküdt egy tízfővonásos iránvdrámába és elrontotta a gyomrát. Valóban rossz színben volt. Kedvetlenül felelt:

— Azért én szívesen iekszem rá a darabokra... ötven év teliesen elegendő, hogy színrehozataluknak részemről szükséges előmunkálatait elvégezzem rajtuk... Az ifjú szerzők bizalommal nyújthatják be darabjaikat hozzám...

Kifelé menet találkoztunk a

SZÍNHÁZI PORTÁSSAL,

aki bajuszát pödörve így válaszolt:

— Én jóindulattal vagyok a fiatal szerzők iránt. Darabjaikat azonnal elfogadom, abban a percben, ahogy átnyújtják nekem. Mindenkor előlegezek is nekik egy mosolyt és darabjaik elolvasása után igazgatói utasításra a balfeleken egy rúgást.

A színházi kiskapuban egy bájos

KÓRISTALÁNY

állta el utunkat, aki anélkül, hogy kérdeztük volna, sietve fejtette ki álláspontját a darabok benyújtását illetően:

— Engem már sok ifjú szerző keresett föl a darabjával és mondhatom, nem minden eredmény nélkül. Az igazi tehetségeknek sohasem tudtam ellentállni. Erről ismernek.

Ezek után azt hisszük, minden fiatal szerző tudni fogja, hova nyútsa be darabját, ha azt akarja, hogy sikere legyen.

DYMI

senki a gyomrát. De kérem tisztelettel, miből fogom én fedezni ezt a rántott csirkét?

Szerző. — Ragaszkodom a rántott csirkéhez. Ez rántja ki a darabot a bajból...

Bárdos. — Méltóztassék megérteni. A közönség szívesen veszi be a dara-

bot a rántott csirkével, a színészek is szívesen veszik be a rántott csirkét az összes instrukciókkal, de kérdem, hol veszem én be azt az összeget, amibe ez a rántott csirke kerül? Akkor én erre a darabra ráfizetek, kérem...

Fordító. — Hát én majd átdolgozom ezt a rántott csirkét.

(Átdolgozza kasirozott csirkévé.)

Szerző. — Ez ellen tiltakozom, **Fordító.** — Kedves kolléga, nyugodjék bele. Az én kasirozott csirkém nem olyan jóízű, mint az ön kirántott csirkéje. És ami fő, ez legalább tovább műsoron marad...

Bérczi. — Csakhogy én rántott csirkét akarok. Legalább annyi hasznom legyen ebből a darabból, hogy jól bevacsorázzam... Tessék visszatérni az eredeti instrukcióhoz...

(Igazi rántott csirkét hozatnak a vendéglőből.)

Bérczi (hozzólát): Mi ez? Miféle csirke ez? Micsoda íze van? ...Ezért a pénzért akár kasirozott csirkét is ehettem volna.

Forrai Rózi (ijedten): Szentisten, megette a papirosszalvétát...

(Emésztési zavarok. Függöny.)

Létminimumos színészek

— Kaptál te is meghívót a margitszigeti nagy vacsorára?

— Inkább vacsorát kádnék. — a meghívót elengedem.

APRÓ SZÍNHÁZI HIREK

Nagy az ijedelem, hogy a közönség a valorizált helyárakért valorizált színdarabokat fog követelni.

Billér Irén megcáfolta azt a hírt, mintha Fedák Sári öltözőjébe rádióleadóállomást akart volna becsempészni.

Azért jönnek mostanában csapatostul az osztrák színészek mihozzánk, mert ha Bécsnek tetszett Péchy, akkor Budapestnek jó a bécsi?

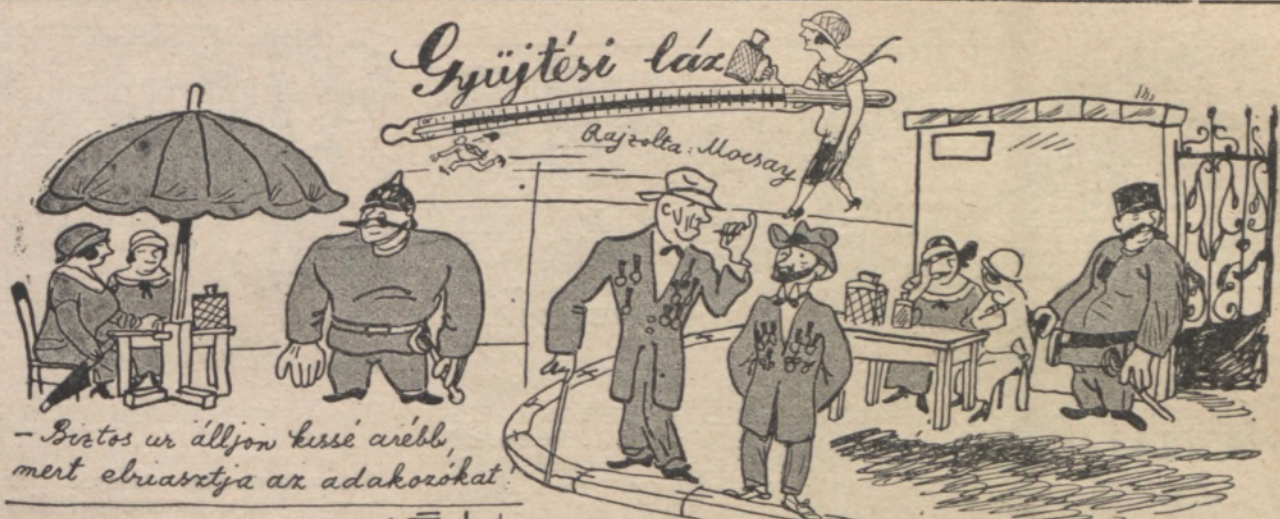
A kabarék korán zártak be az idén. A hatóságok még korábban zárták be a kabarék törzspublikumát.

Operettszínházaink elhatározták, hogy a nivó emelése végett a jövő szezonban még bőkezűbben spórolnak a ruhaanyaggal.

Dr. Müller kir. tan. szanatóriuma Tátraháza

Hízó-, edző- és napkúrák. Külön gyermekpenzió, teljesen egészséges gyermekeknek, szülői felügyelet nélkül. Napi penzió, lakással, ötszöri étkezéssel 40 cs. kor.

Fővilágosítást nyújt, vizumot szerez a budapesti igazgatóság, dr. Kozma, Arany János-ucca 33. Telefon 21-84

- Biztos ur álljon kisse arébb,
mert elriasztja az adakozókat!

- Az is kunszt háborúban kitüntetéseket szerezni?
Ez volt ám verejtékes munka minden gyűjtőnap-
ról plakettet kiverekedni...

A Koldus. — Csak egy kistit jövök később és
már elfoglalták a helyem...

- Szép lélek
adának
jár kiint
az oljmai
konoknak
- Offe
mi is
azok
vagyunk, rekordot állítottunk fel az
adakozás elbilitelésében!

Ha az új sajtótörvény életbelép...

I.

Részlet a „Hajnali Ujság”-nak „Az aranytyúk-uccai gyilkosság” című riportjából:

„...Aranytyúk-ucca 17: a „Tökhetes”-koresma, ahol a borzalmas gyilkosság lejátszódott. Belépünk. Sűrű füst. A kétes tisztaságú abroszok mellett néhány nő és férfi sörözik, borozik. Leülünk az egyik asztalhoz és beszélgetni kezdünk egy férfival. Kiderül, hogy Kovász Andrásnak hívják, kefékötő, és a gyilkosság tettesét, Srác Istvánt, jól ismeri.

— Itt szokott ülni a Pista — mutat az egyik asztalra — a barátnőjével, a vörös Rózával. Nagyon szerelmes volt ez a Róza a Pistába, mindig odaadta neki a keresetét...” stb.

II.

A sajtópör

— ...kérem tehát sértettek nevében vádlottak szigorú megbüntetését. Elsőrendű vádlott: Keleméri Elemér hirlapíró, mint az inkriminált cikk szerzője, azt állítja cikkében, hogy a „Tökhetes” vendéglőben sűrű füst van és az abroszok kétes tisztaságúak. Mivel ez az állítás alkalmas arra, hogy a „Tökhetes” vendéglő üzleti forgalmát csökkentse, Kikaker Mátyás sértett, min’ nevezett vendéglő tulajdonosa nevében kérem vádlott szigorú megbüntetését és sértett részére példás kártérítés megítélését.

— Másik sértettéről: Srác Istvánról nevezett hirlapíró cikkében azt állítja, hogy barátnőjétől, a vörös Rózától — valódi nevén Kurucz Rózától — pénzt fogadott el. Mivel ez az állítás a legnagyobb mértékben alkalmas arra, hogy sértett erkölcsi megbecsülését csökkentse, kérem vádlott szigorú megbüntetését. Kérem a bíróságot: vegye tekintetbe ama

súlyosbító körülményt, hogy Srác Istvánt, mint az aranytyúk-uccai gyilkosság tettesét, azóta fölakasztották; vádlottnak, ki a gyilkosság tényét ismerte, ezt előre kellett látnia, s mivel ennek dacára sem vette tekintetbe a „halottakról vagy jót, vagy semmit” elvét, büne kétszeresen súlyossá válik.

— Harmadik sértett: Kurucz Róza szintén ama kitétel miatt kér elégtételt a bíróságtól, mely szerint ő keresetét mindig Srác Istvánnak adta. Mivel ez a tény alkalmas arra, hogy sértett erkölcsi megbecsülését és ezáltal üzleti forgalmát is csökkentse, kérem vádlott szigorú megbüntetését és sértett részére megfelelő kártérítés megítélését.

— Hasonlóképpen példás büntetést kérek másodrendű vádlott: Kis András rikkancs fejére, kit egy rendőr az inkriminált cikket tartalmazó „Hajnali Ujság” árusítása közben ért tetten. Mivel az új sajtótörvény világosan kimondja, hogy a szerzőn kívül a lap terjesztője is egyetemlegesen büntethető, kérem másodrendű vádlott szigorú megbüntetését.

Az ítélet:

„A bíróság bűnösnek mondja ki Keleméri Elemér hirlapíró háromrendbeli sajtó útján elkövetett rágalmozás büntetében és ezért vádlottat összbüntetésképpen 78.526,917 korona 83 fillér kártérítés fizetésére, valamint a váci fegyházban eltöltendő hathónapi főbelövésre és politikai jogainak 76 évi fölfüggesztésére ítéli. Hasonlóképpen bűnösnek mondja ki Kis András másodrendű vádlottat és őt arra ítéli, hogy 15 éven át csak tudományos szaklapokat szabad árulnia.”

ALÍÁSZ

Gyűjtsön magának
minden héten 5000 koronát
és vegye meg a Borsszem Jankót!
Nem kell hozzá belügyminiszteri engedély!

VIZSLÁK VIZSGÁZNAK
AZ EBKRIÁLLÍTÁSON

CSAHOLOÁSTAN

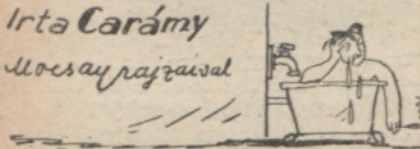

BEBESÜLT SZALUTÁS

KÁNIKULAI SÍRÁS

Irtó Carámy

Mocsay Rajzai

Pfűh, de melegem van...

Tavasznak lenni vagy mi a szősz, s én ádámkosztümre vetkezve izzadok...

Az agyam nem egészen jól működik, a kánikula következtében zakatol és kihagy...

Ugy érzem, lassú hülyülés veszt rajtam erőt, de nem sokat törődöm vele... Hisz az nem is lenne olyan rossz... Halló, Lipótmező, kell-e önkönnél a pácienseknek kényszerkölsönt fizetni? Vagy csak a kényszerzubbont?... Pfűh, de melegem van...

A nagy költő szavaira emlékszem: „A szerelem sötét verem...” Mit bánom én, hogy sötét az a verem, beleugrom én, hisz a sötétben minden tehén fekete... Igen ám, csak hogy én nem kapok lakbizonylatot arra a bizonyos veremre, csak ha megnősülök... Nem tud ön véletlenül egy jó családból való tehenet, aki a sötétben fekete, a világosban szőke?...

Hopp... Hisz én a félbarnát szerettem, még pedig szürvé... Kérem, mélyen tisztelt házasságközvetítő úr, nekem azt a tehenet szűrje meg...

Hogy mivel tudom igazolni kereseti viszonyaimat? S hogy benősülnek-e egy kulimász-nagykereskedésbe? Örömmel, hisz véletlenül a kulimász-szakmában nagyon otthonos vagyok... Már gyermekkoromban is jó apám körülkergetett, ha az aszta alá nem kulimásztam...

A kereseti viszonyaim teljesen rendben lennének: roppant sokat keresek, amit a reám kivetett adóakta-horgok nagyszerűen bizonyítanak... No igen, ezeket az adókat még eddig nem fizethettem ki, mert ha kiegyenlitem őket, akkor már egyáltalán nem kerestem volna nagyszerűen... S akkor nincs igaz az adókievető bizottságnak, hogy olyan sokat kerestem... De ha meg egy vasat sem keresek, hogy jövök én

ahhoz, hogy ilyen nagy adót vessenek ki rám?

Hogy nem volnék-e hailandó az adófőlügyelőhelyettes leányát feleségül venni? Van-e hozományja? Egy milliórd? És miben fekszik az a pénz? Nem is ingatlanban, nem is ingóban, hát mi a fészkesben? Mit, mit mond, hogy az egész házasságom ideje alatt kivetett adókat törölni fogja egy milliórd erejéig? Nem, nem, inkább próbálja behajtani rajtam a követeléseket...

Pfűh, de melegem van...

És miket irtam itt össze-vissza... No, dehát mondd, kedves olvasóm, lehet-e ebben a ronda melegben valami okosat kigondolni? Vagy lehet-e rendes, józan ember az, aki ebben az is-

tentelen hőségben elolvassa ezt a cikket? Vagy ha elolvassa is, hát érdekes olyan bolond embernek valami rendes dolgot kitalálni, aki ilyenkor nem ugrik bele a fürdőkádba s nem dugja fejét a víz alá?...

Amíg egy százkoronás eljut odáig

(Naplótörődék)

1918. Ma egy vacsorát fizettek ki velem a Ritzben. A főpincér gyöngéd ujjakkal ért hozzám és megsimogatott. Minden jel arra mutat, hogy rövidesen karriért csinálók.

1919. Úgy látszik, csúszni kezdek. A Del-Kánál a főpincér cserébe értem csak egy pár cipőt kaptam.

1920. Del-Ka fizetésjavítás címén odaajándékozott az egyik segédjének. A segéd nagyon savanyú pófát vágott. Mi ez? Idáig jutottam?

1921. A segéd ma egy konfliskocsinak nyújtott át, amiért a szakadó esőben Budára vitt minket. A kocsis káromkodva gyűrt össze a markában. Úgy látszik, keveselt.

1922. A konfliskocsis ma két deci pálinkát ivott csekélységem ellenértékéül.

1923. A kávéházban a tányérozó cigány ma a papirosszalvéta alá dugott, mert nem akarta, hogy egy vendég smucigsága példát statuáljon. Hová sülyedtem, istentem...?

1924. Egy vak koldus ma nem akar elfogadni. Azt mondta, hogy nem rontja velem az üzletet.

1925. Az uccára kerültem. Ott hevertem a járdán. Mindenki keresztül taposott rajtam. Ma délelőtt találkoztam azzal a Del-Ka-cipővel, amit a főpincér vásárolt rajtam évekkor ezelőtt. A cipő még nálam is rongyosabb volt. Megdobbant a szívem és heves nosztalgiával a lyukas talphoz ragadtam. Este így szólt a főpincér a feleségéhez: — Nézd csak, ennek a cipőnek papirossalpa volt.

LYSOFORM

a biztos hatású fertőtlenítő,
Nőknek nélkülözhetetlen!

Szerelmi tűz

Unalmas-hosszú életemben
Egy perc, mit mindig visszavárok.
Egy csókos mámor drága íze.
Egy száj, mit mindig visszavágyok:
Egy szép álom valóra-váltan.
A boldogság, mit megtaláltam
S mi állig jött meg, máris elmegy:
Ez volt nekem a te szerelmed.

Farsangi mámor, amit elfű
A legelső tavaszi szél.
Egy csók a csókoknak sorában.
Kíváncsiság, idék, szeszély.
Mely eltart egy-két órahosszat.
Mely egy küssé elszórakoztat
S elműlik úntan-elfeledten:
Ez volt neked az én szerelmem.

A szerelem: tűz, mely föllobban.
Hogyha egy szív szívre talál.
Nekem e tűz: tűzvész, amelyben
Elégek, mint a szalmaszál.
Nekem e tűz: tüzi máglyám.
Én tűzhalált halok e máglyán:
Reád szerelmi tűz sok vár még.
Neked e tűz csak — tüziidék.

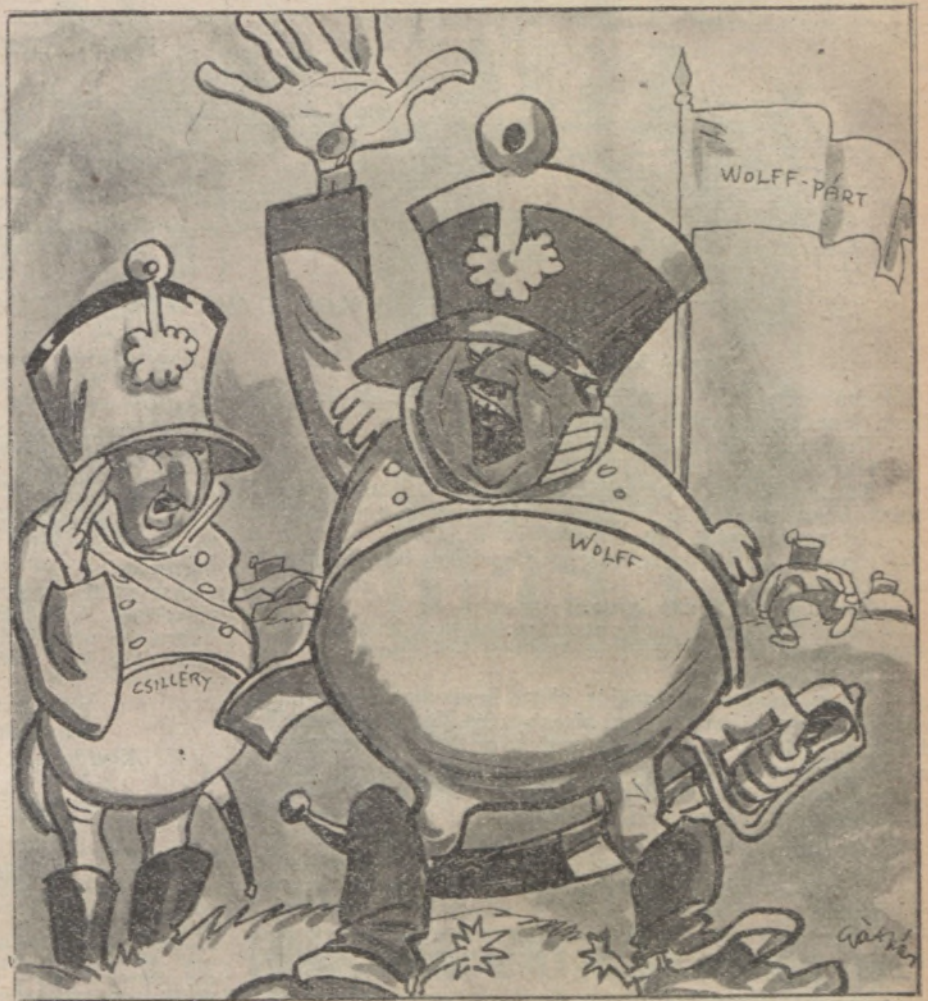
HALÁSZ IMRE

Még néhány gyűjtés

A belügyminiszter megengedte, hogy nyilvános gyűjtést rendezzenek:

1. az értékpapír-tulajdonosok.
2. a kényszerkölcsönöleget befizetők.
3. a budai kiskorcsmában vacsorázók.
4. a nagymarosi és balatonbúdosdi ólakban nyaralók.
5. a klubokban bakkarázó kistökések.
6. a budapesti szinigazgatók és lap-tulajdonosok.
7. a metresszek.
8. a friss gyümölcsöt és főzeléket evők.
9. az egész megszanált magyar közeposztály és
10. az eddigi gyűjtésekben résztvettek javára.

Sorakozó

A vezér. — Vergatterung!

Az alvezér. — Alássan jelentem, hiába tetszik obégnati... A legénység meglógott.

**Mindenki óvakodjék a
KORÁNYI-FÉLE ARANYKORONÁTÓL,**
mely rövid használat után elveszti
fényét és nem vehet rajta semmit.
VALÓDI ARANYKORONÁT

csak

CSILLÉRI ANDRÁS

készít,

amellyel viszont ehét (ha van mit).

Aki „Szalámi“-ban kontreminált

A papa kétségbeesetten megy haza délután... A Szalámi-részvények rohamosan emelkedtek és ő elvérzett a kontreminben. A fia azt mondja neki:

— Miért vettél nyáron annyi szalámit?... Tessék, most elrontottad vele a gyomrod.

Molnár-Tóth utolsó kívánsága

A halálraitélt többszörös rablógyilkostól, Molnár-Tóth Józseftől, azt kérdezi a porkoláb:

— No, Molnár-Tóth, mi lesz az utolsó kívánsága?

— Nagyon szerény az én kívánságom. Most, hogy már föltalálták a drótnélküli telefonálást, csak azt szeretném megélni, hogy föltalálják a kötél nélküli akasztást is.

Politikusok herbáriuma

Szabadnapos riporter voltam, amikor szerkesztőm így szólt: — Ma úgy is ráérsz, lógj el a jobb politikusokhoz, üsd föl a növénygyűjteményüket és jegyezd le az első lapra préselt virágot. Nálunk ugyanis a politikusok különféle gízgok gyűjtésében lelik kisded örömeiket.

Elmentem és a következő virágokra találtam:

Wolff első lapján: préselt hebróni rózsát, Friedrichén napraforgót, Vázsonyién: nefelejcsét, Piklerén: pirosra festett fehér szegfűt, Lehner-Lendvaién: borvirágot, Korányién: pénzmagvirágot, Vass Józsefén: papramorgót (illetve pap-sajtot), Zsirkayén: fehérre izzított piros szegfűt, Ulainén: pünkösdi (királysági) rózsát, Sokoróén: félrehulló fecskéfévet.

SALAN**az elismerten egyedül tökéletes fertőtlenítő szer****Mindenütt kapható!****Mindenütt kapható!**

Képrejtvény

Azok az előfizetőink, akik a rejtvényt helyesen fejtik meg, a következő ajándékokban részesülnek:

1. négy darab „Mátra“-színszappan,
2. 10 üveg Szent István duplamalátásőr, a Polgári Serfőzde gyártmánya (házhoz szállítva),

3. egy nagy tábla Szerencsi csokoládé,

4. egy nagy doboz „Virág“-féle desszert.

5. egy nagy üveg „Oceán“ James,

6. egy doboz

7. egy Sphinx-„BI-OZONE“-készlet (egy üveg szájvíz, egy doboz kettős francia fogpor, egy tégely fogpaszta).

8. egy üveg „Lysolorm“.

9. egy darab P. Márkus Emilia arcápoló szappan,
10. két pár Berson-gumisarok (férfiaknak és nőknek),
11. egy nagy palack RAPIDOL folyékony fém-tisztító szer,
12. a Borsszem Jankó egy évfolyama (1917—1922. évekből),
13. Seiffensteiner Salamon adomái.

A Borsszem Jankó 2941. (23.) számában közölt képrejtvény helyes megfejtése:

Ötöl-hatol

Előfizetőink, akik a Borsszem Jankó multheti rejtvényt helyesen fejtették meg, a következő ajándékot kapják: 1. Finger Géza (Budapest, VI., Aradi-u. 32), akinek négy darab „Mátra“ színszappant; 2. Horváth Irén (Budapest, IV., Egyetem-u. 2), akinek tíz üveg Polgári Serfőzdei Szent István duplamalátásőr; 3. Hoffmann Antal (Budapest, II., Csalogány-u. 16), akinek egy nagy tábla Szerencsi csokoládét; 4. Freund Zsigmondné (Budapest, V., Kálmán-u. 15. IV.), akinek egy nagy doboz „Virág“-féle desszert; 5. Salamon Jenő (Keszthely), akinek egy nagy doboz „Oceán“ cukrozott gyümölcsöt; 6. Fischer Pál (Baja, Turul-cipőgyár r.-t.), akinek egy doboz „Ovomaltine“ tápiszert; 7. Jausz János (Budapest, X., Kőbányai-út 36), akinek egy Sphinx-„BI-OZONE“-készletet; 8. Weinberger Rezső (Sátoraljaújhely), akinek egy üveg „Lysolorm“-ot; 9. Dénes Olga (Budapest, IV., Régi-posta-u. 1), akinek egy darab P. Márkus Emilia-szappant; 10. Dr. Herzog Manó (Kaposvár), akinek két pár Berson-gumisarok; 11. Fejes László (Törökszentmiklós, Kereskedelmi kör), akinek egy palack „RAPIDOL“ folyékony fém-

tisztító szer; 12. Iparoskör (Erdősokonya), amelynek a Borsszem Jankó egy évfolyamát; 13. Egyed László (Budapest, I., Hídegkúti-út 237), akinek a „Seiffensteiner Salamon adomái“-t küldi a kiadóhivatal.

Pompadour, Három Grácia,

Jáva, Blues, Banan

és egyéb tánclemezujdonságok gramofon hanglemezen legnagyobb választékban

HANGSZER-OTTHON FEKETE MIHÁLY

Budapest, József-körút 9. sz.

CSODABOGÁR

Igy irnak a Hajduságban magyarul

„Bercencei szilva lekvárnak cukor nem kell hozzá méz-édes saját termésű míg a készlet tart a legolcsóbb napi árért búzáért eladó. Tessék ide figyelni én a magot fa telepítésre saját részemre meg hagyom vetni szilvát annak adok akki előre kifizeti az árát és nállam a magtól megfejtí vagy én megfejtetem. Tessék tehát ide figyelni tisztán magnélkül méz-édes tizamenti első osztályú Bercencei szilvát adok mag nélkül. Tessék a Sógor asszonynak Komámmasszonynak ajánlani ha nem felelnemeg a Buzát vissza adom. Mégegyszer tessék megfigyelni cukor nem kell bele magért nem fizet csak tisztán a szilváért ugyanott törek szalma téglá o'csó napi árért eladó.

Teské Próba érdeklődést ifi Médi Sándor-ral érdeklődni aszt hiszem ösmerik akki az ócska vasat is meg veszi sőt még lekvárnak valót is ad érte tessék a tyáktól és minden-nünnet össze szedni az ócska vasat Kész tisztelettel ifj. Médi Sándor.“ (A „Hajdunádsi Ujság“ hirdetési rovatáébő.)

Legolcsóbb szórakozás!

A BORSSZEM JANKÓ híres régi évfolyamait megrendelhetők a kiadóhivatalban és a KULTURA könyvkereskedésében, VI., Teréz-körút 5. sz.

Az 1917. évf. ...	50000 kor.	Az 1920. évf. ...	50000 kor.
" 1918. " ...	50000 " "	" 1921. " ...	50000 " "
" 1919. " ...	50000 " "	" 1922. " ...	50000 " "

Jó öreg német mondás szerint:

nincs nehezebb föladat, mint egy guruló cylinder után méltóságteljesen futni.

NACCSÁGA!

ÉN CSAK

"MÁTRA"

SZAPPANNAL MOSOK

Kapható minden jobb cukorka- és csemegekereskedésben.

VIRÁG OSZKÁR
CUKORKA- ÉS CSOKOLÁDÉ-ÁRÚGYÁR R.-T.
BUDAPEST, VII., NEFELEJTS-UTCA 12.

OVOMALTINE

A PINDENNADI ÉLET-IZGALMÁBAN KIMERÜLT, FÁRADTSZERVEZET ERŐSÍTŐJE

ELŐFIZETEK ÖNNEK a BORSSZEM JANKÓ-ra

negyedévre 400,000 korona névértékű elhasznált magyar bélyeg beküldése ellenében. **JÁSZAI BORISKA** bélyegkereskedés
Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 6.

Művészies képkeretek
Kézimunkák szakszerű keretezése
Váradi Bélánál, Budapest, Andrassy-út 43.